

tes quā imminētes signet, dubitari posset, nisi *Bartholinus Histor. anat. 37. cent. 5.* referat, Sō verum quendam Mathematicum Patavii celebrem sui pulsus differentiam diu seduloque observasse posterioribus verò vitæ annis, in numero pulsus deficere, rarioremque fieri, vitæque indefinē impendere, prævidisse. De Sanguinis porro malsâ ejusque sero, salivâ &c. hydrostaticè seu per ponderationem in hunc usum examinata experimenta adhuc deficiant; Transeamus ergo ad functiones spirituum.

§. 2. Quando in hisce functionibus, mutatio quædam sensibilis, insolita & subita accidit, sine causa evidenti seu consueta morbus imminet, quod assertum sequentia probabunt.

§. 3. Appetitus (tactus maximi momenti à spirituum in fermento Ventriculi existentium motu dependens) imminuitur vel cessat, & signum est causæ morbi- ficæ præsentis, vel spirituum impeditorum: in gravidis tamen nausea & ciborum fastidium, primis mensibus contingens, parum nocet, nisi mulier inde debilis fiat. Appetitus autem cessans sine manifesta causa, morbi imminētis, sæpe maligni est signum.

Appetitus imminutus, id est, determinati cuiusdam cibi, quondam grati, nunc obortum fastidium (reliquo- rum appetitu adhuc integro) signat morbum imminen- tem, maximè panis fastidium periculosum morbum futu- rum. *vid. Nova Literar. Hamburg, 1705. Februar. & Eph. Germ. C. An. 2. Dec. 2. obs. 42.*

In Morbo populariter grassante sponte (sine causâ alia consueta) nauseare signum est suscepti per inspira- tionem miasmatis contagiosi. *vid. Ettmull. Colleg. Pract. de Feb. malign. & Peste.* Subitò tum provocandus est Vomi- tus, nisi tenerior constitutio faciat hæmoptyses metum,